

Թուշի, մոլախոս, կակաչ, բաղեղն և սըմբուլ
խրոխտ 'ի ցըսունմն յելնելս կան անդադար :

Ի զով զեփիւռ երանականըս տեղւոյ
իցին ինձ քունն յափիտենից քաղցրանայր,
Յոյր նըլսարեալ արդ բեկորոցս 'ի խոռոչ
Դեռաբուսիկ ծաղկէ երգոյս երախայր :

Հ. թ. թ.

ՄԻ ՆՈՐ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

•••••

Անցեալ տարի իտալական Մամունին կրկին անգամ հրատարակու-
թեամբ 'ի լոյս ընծայեց գիրք մի լատին լեզուով՝ 'ի ձեռն Պրօֆ.
Գամուրբինեայ, որոյ վերնազիրն է « Ս. Սիլուիայ Ակուխտանացոյ
ուխտագնացուքիմ 'ի Սուրբ տեղիս ». որոյ մէջ այլնեայլ հետաքրքրա-
կան տեղեկութիւնք կը պարունակուին արևելեան ազգաց նկատ-
մամբ : Սոյն ուխտագնացս Ս. Սիլուիա Ակուխտանացի 'ի Գաղղիոյ՝
ինչպէս կը թուք' հարուստ և աղնուական բարեպաշտ տիկին մ'էր .
և ըստ կարծեաց հմուտ Հրատարակչին, որում կը համաձայնին ևս
ուրիշ նշանաւոր հնախոյդք և պատմոգէտք՝ Տէ - Ռոսսի և այլք , ապ-
րեր է 'ի Դ գարու Քրիստոնէութեան առ ժամանակօք կայսերու-
թեան ՄԵծին Թէոդոսի, ինչպէս կը գուշակուի ևս յօնոյ և 'ի Ծվալուական
քննութեանց : Ըստ հաւանական կարծեաց, սոյն ափկինս բազմաթիւ
ճանապարհորդակցօք և զօրականօք գնացեր է յուխտաւորութիւն
'ի սուրբ տեղիս Պաղեստինու, զուգելով ընդ բարեպաշտութեան
և եռանդուն զգացմանց հոգւոյն ևս հետախոյզ աչք մը և հետամուտ
միտք մը : Յետ այցելելոյ ամենայն տնօրինական տեղեաց , կ'երթայնան
յԱսորիս, 'ի Միջագետս , յեգիպտոս ևն , ուր կարգաւ կը ստորագրէ մի
առ մի իւր տեսած ամենայն տեղերը , գետերը , լեռները և ուրիշ
առարկաները : Սոյն հրատարակութիւնս կրնայիրաւի հետաքրքրական
լինել հնախուզից և բանասիրաց իւր պէսպէս տեղեկութեամբն՝
զորս կու տայ այն աշխարհաց տեղագրութեամբ . ուր կը ծանուցանէ
ևս մեզ հին քրիստոնէական աւանդութիւնքը , կրօնական ծէսքը և
սովորութիւնքը :

Մանրամասն կը պատմէ ևս իւր յեղեսիա երթալն ե'այն տեղի եպիս-
կոպոսին ըրած հիւրամեծար ասպնջականութիւնը . կը ճոխանայ

անդ՝ ի նկարագիրու պայտառանն Արգարու և վկայարանի Ա. Թուվմաս առաքելոյն։ Կը պատմէ դարձեալ, թէ տեսեր է ևս անդ զթուղթ Տեսոն մերոյ առ Արգար թագաւորն .ուր և 'ի մէջ կը բերէ նորա մասին ժողովրդեան մէջ եղած աւանդութիւնքը, անոր դործած սքանչելիք-ները և եղած խոստու մները . այլ բնաւ յիշատակութիւն շըներ Քրիստոսի դաստառակին նկատմամբ։

Սոյն հրատարակութիւնս՝ յիրաւի թէպէտ նոր լցոս մը չի տար այն երկար վիճից ենթարկեալ խնդրոյն, սակայն հետաքրքրական համարելով և մեր ազգին պատմութեան ևս պատկանող նիւթ մի, բազ-մավիպին առաջիկայ ամսաթերթին մէջ իբրու ճաշակ մի թարգմա-նաբար կը հրատարակեմք Արգարու թղթոյն մասը, որոյ նկատմամբ ցարդ ևս նորանոր խնդիրք կը յուղին բանասիրաց մէջ։

Գ

ՆՈՐ ԶԲՄՈՒՂ ԹԷՌԴՈՍԻՈՅ

ին աղբիւրներուն պատմութիւնքը կարդալով, ընթերցո-
ղին մտաց մէջ անշուշտկասկած կը ծագի, թէ այն քաղաքը
որ երբեմ ունեցել է 500,000 բնակիչ և այդշափ մար-
դիկ գտել են խմելու ջուր, այժմ թէոդոսիա որ հազիւ
12,000 բնակիչ կը հաշուէ, մի թէ կարելի՞ բան է որ
ջրոյ պակասութիւն կրէ։ Սակայն մեք կանխեցինք զրու-
ցել, որ միշտ թէոդոսիա կամ կաֆա ջրոյ պակասութիւն ունեցել
է, և եթէ նորա աղբերը արուեստական են, և միշտ պէտք ունեցել
են խնամքի. ասոնց վերայ եթէ աւելցնեմք 1778ին Ծուռաց՝ քա-
զաքիս տիրելուն միջոց եղած կործանումը, ամենայն կասկած և վա-
րանք կը փարատին։ Պատմութիւնը մեզ կ'աւանդէ, որ անցեալ դա-
րուն վերջին երբ Ծուռաք կը տիրեն քաղաքիս, բոլորովին քարուքանդ
կը լինի քաղաքը, բազմաթիւ բնակիչներէն հազիւ 260 հոգի կը
մնան հնօյն կաֆայի մէջ, իբրև բու յաւերակի։ Հասարակաց շինու-
թիւնք անխնայ կը կործանին, կը ցամաքին աղբիւրք, և նոցա ագու-
գայք շատ տեղեր փորելով հանելով յայլ պէտս կը գործածեն ռամիկ
մարդիկ, շմտածելով ամենակին, թէ երկար տարիներու աշխատու-
թեամբ և բիւրաւոր գործաւորաց ձեռօք շարուել են այդ ագուգայք,
որ անձրէի կաթիլները հաւաքելով՝ բնակչաց քաղաքին ջուր մատա-
կարարեն։